

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/120/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5014896314
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5014896314.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 30. októbra 2014, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a Juraja Krupu, prejednal odvolanie obžalovaného Ing. L. P. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/12/2014 z 25.6.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/12/2014 z 25.6.2014 vo výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného Ing. L. P., nar. X.X.XXXX v Z., trvale bytom
X. č. XXX, okr. Z.,

o d s u d z u j e :

podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 (§ 36 písm. l/) Tr. zák. na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Ing. L. P. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov.

Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 36 mesiacov.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie odôvodnil tak, že toto podáva proti výroku o treste. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že mu uloží peňažný trest a miernejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Poukázal, že k spáchanému skutku sa v celom rozsahu priznal. Najmä uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá považuje za neprimerane prísny. Pokiaľ urobil vyhlásenie o svojej vine v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a prvostupňový súd toto vyhlásenie prijal, sú podľa neho splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Poukázal, že v súvislosti s jeho konaním pochybili aj príslušníci polície, ktorí mu dali nejasné pokyny. Vzhľadom na tieto okolnosti prípadu, ktoré možno podľa neho považovať za výnimočné, mohol prvostupňový súd postupovať v zmysle § 39 Tr. zák. a uložiť mu trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a že toto je čiastočne dôvodné.

Zo spisu vyplýva, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol, pričom v minulosti bol opakovane postihnutý pre priestupky v cestnej premávke. V mieste bydliska nie sú známe o ňom žiadne negatívne poznatky. Obžalovaný bol odsúdený pre prečin, teda pre trestný čin menšej závažnosti. Za uvedený prečin mu boli uložené dva tresty, jednak trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmienene odložený, a jednak trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Aj keď obžalovaný ako vodič bol v minulosti opakovane postihnutý pre priestupky v cestnej premávke, v mieste bydliska sa protispoločenskej činnosti nedopúšťa a taktiež doposiaľ nebol ani súdne trestaný. Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd považuje uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá prvostupňovým súdom vo výmere 36 mesiacov popri súčasnému uloženiu aj trestu odňatia slobody, za neprímerane prísne. Pokiaľ bol teda obžalovaný prvýkrát odsúdený pre prečin a bol mu uložený trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmienene odložený, postačuje podľa názoru krajského súdu k náprave a prevýchove obžalovaného uloženie aj miernejšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Krajský súd preto dospel k záveru, že primeraným trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá popri treste odňatia slobody bude trest vo výmere 24 mesiacov. Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, tento považuje krajský súd za zákonný a nevhliadol dôvod, aby bol tento trest nahradený peňažným trestom tak, ako sa domáhal obžalovaný. Práve na základe toho, že krajský súd ponechal trest odňatia slobody v napadnutom rozsudku nedotknutý, bolo možné uvažovať o zmiernení práve trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Takto uložené tresty považuje krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie. Ide o tresty, ktoré podľa názoru krajského súdu v plnej miere odzrkadľujú závažnosť spáchaného prečinu, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Takéto tresty zároveň dostatočne vyjadrujú aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

V súvislosti s požiadavkou obžalovaného, aby mu boli ukladané tresty pod dolnú hranicu trestnej sadzby, krajský súd poznamenáva, že pre takéto postup neboli splnené zákonné podmienky. Krajský súd sa nestotožňuje s názorom obžalovaného, že postupovať v zmysle § 39 Tr. zák. možno aj v prípade, keď súd prijme vyhlásenie obžalovaného o vine v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por., nakoľko takéto názor nemá oporu ani v zákone. Taktiež okolnosti, na ktoré poukázal v odvolaní obžalovaný, nie sú takými, na základe ktorých by prichádzalo do úvahy mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. Tvrdenie obžalovaného, že pochybili aj príslušníci polície, keď javil známky požitia alkoholu, nemá opodstatnenie a svojou výpoveďou ho vyvracia práve svedok Peter Jánoš.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.